

SZENTES és VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Egyes lappéldányok kizárólag Schönfeld A. könyv- és papirkereskedésében kaphatók.

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.
Előfizetési ár:
negyedévre 1 forint 25 kr., félévre 2 forint 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
I. t. 306. sz., Sonnenfeld Sámuel úr házában,
hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket a nyílttéri közlemények
a kiadóhivatal
mérsékelt árjegyzék szerint számít fel.

Az ünnep utóíze.

El voltunk rá készülve, hogy — ha a főispán-beiktatás ünnepét nem zavarta is meg semmi kellemetlen esemény — közvetlenül utána fel fogja emelni szavát a sértett egyéni hiúság, hogy egy vagy más formában kimutassa duzzogását és kitérést engedjen nehezen elfojtott bosszúságának.

Az ünnep megrontotta azok gyomrát, akik — tüntetően félrevonultak és benne részt nem vettek.

Azt hitték, hogy — ha ők, mint nagy duzzogók, elvonulnak, menten kiesik a világ feleke és az új főispán fogadtatásának fényén akkora csorba esik, amit semmiképpen sem lehet reparálni.

S hogy im ennek ellenkezőjét tapasztalták, hogy szomorúan kelle megbizonyosodniuk saját édes énjük értéktelenségéről és ezzel arról, miszerint az ünnepszég fényében, sikerében ők éppen nem tesznek számot, se nem osztanak, se nem sokszoroznak: hát ürügyet keresnek, amellyel kedvetlenségük és bosszúságuk zsilipjeit megnyitván, jobbra balra vagdalkozhassanak, egyéneket keresnek, akiket boszujuk hevét hűthessék.

Mert a főispán-fogadás és beiktatás ünnepegei egy dolgot kétszegtelenül igazoltak: nevezetesen, hogy Csöngrádvár megye és Szentes város népe értelmes, komoly, higgadt és egyáltalán nem alkalmas anyag turbulens tüntetések rendezésére, hahogy a maga józan esze és nem a néhány itt élő népbolondító handabandái és izgatásai nyomán indul meg és foglal valamely kérdésben állást.

Kitűnt ez annyival inkább, mert tény, hogy Sima Ferenc úgy maga, valamint bizalmasai mindent elkövettek titokban, a főispán-fogadási ünnep fényének elhomályosítására és sikerellenek.

Sima maga sorba járatta a bandériumban résztvevő fiatal gazdálkodókat vagy azok szüléit, hogy leverje őket a főispán-fogadásban való részvétel eszméjétől. De a fáradozása és minden erőlködése az ünnep örömét megzavarni, hiúknak bizonyult.

Arra az eszközre meg mégsem vetemedett, mint a téli képviselőválasztáskor, hogy saját nagyságos kezeivel verve a nagydobot, vonzza el magához a közönséget. Különben

sem tehetne volna ezt, amennyiben az a nagyobb ezáltal, a hozzátartozó zenekarral együtt a főispán-fogadó bizottság szolgálatában állt.

Hiúknak bizonyulván hát az ünnep rontására irányuló minden aknamunka és erőlködés. Sima Ferenc és legbensőbb emberei, mint Temesváry Antal nyug. aljárásbíró is, elhúzódtak a kurecparti-útcái főhadiszállásra duzzogni.

Kénytelen nem örömet félreálltak az útból és ez a legokosabb is volt minden tekintetben, amit tehettek.

De persze, hogy az ünnep náluk nélkül, vagy talán épp ezért olyan zavartalan, olyan fényesen, annyi tüntetés közt folyt le, ez mód nélkül bánlja őket s így esik — hogy a mellőztetésük felett való bosszúságuk, kedvetlenségük egyéneket keres im utólag, akiket dültől lázongó vérük hevét hűthessék.

Mindez a vagdalkozás az ünnepek utó-íze, amely — mint fent már említettük — csudálatosképpen azok gyomrát rontotta el, akik — nem vettek benne részt.

A megrontott gyomrú ember rendszerint a legmorózusabb. Neki semmi se tetszik. Nem számol sem ildomosággal, sem tisztességgel, sem az illetéssel. Gáncoskodik mindenben és mindenki, mert hiszen csak ki kell öntenie az epéjét. S így aztán, akit kirohanásában elől-utól talál, mindenki beleköt, essék ez a tisztesség rovására vagy nem.

Az első, akit így a gyomrortott Sima Ferenc az útjában talált: Fekete Márton.

Ki mert menni a főispán-váro közönség, városi képviselők és megyebizottsági tagok közé az indulóházhoz, sőt közel állt Tasnády Antal dr. polgármesterhez, akit ő sem ismer el és ami megboesáthatatlan bűne: még elég vakmerő volt *Aljezni* is a Tasnády beszédjét, mikor ez a főispánt éltette és ezzel magát avval az emberrel mintegy azonosítani.

A Szentesi Lap közéleti szótára szerint, ez Fekete Márton részéről kaméleonkodás.

Mert a Szentesi Lap-éknál valami ismeretlen fogalom az, hogy tisztességes, művelt ember alkalomadtán parancsolni is tud az érzelmeinek, le képes küzdeni rokon- vagy ellenségével és — feltéve, hogy Fekete Márton nem akarja is el-

ismerni Tasnádyt törvényesen megválasztottnak, tehát polgármesternek, a mire nézve különben nem is nyilatkozott, — úgy akkor ezen meggyőződésnek tüntető kifejezést adni, mint ildomos, művelt, tisztességűd férfiú, nem tarthatja sehogy sem alkalmas momentumnak a főispán-fogadást.

A Szentesi Lap-ék ezt nem is fogják megérteni soha. Az ő fogalmaik a társadalmi és közéleti tisztességről egészen mások. Ok gyűlölnék vagy szeretnek, de mindég csak az egyéni érdekeik szerint. S ha valakit gyűlölnék, hát ez a gyűlöletük — még a tisztesség, az ildomoság és udvariasság rovására is útát tör magának, megfertőzöttve mindent, ami vagy aki gyűlöletük tárgyával bármilyen távoli nekuszban van.

Tisztátalan lévén a forrás, melyből fakadnak, természetesen tisztátalan a szeretetük és gyűlöletük egyaránt.

A második, akire epéje keserűségét önti ki — a főispán-fogadás ünnepé utózeként a tisztelre méltó(?) ujság, — ki volna más, mint Tasnády Antal dr. polgármester.

Es itt egy sajtóságos jelenséggel állunk szemben. Voltaképpen az esik Simának és a hadának zokon, hogy Tasnády beváltotta a közgyűlésen adott szavát, ami ellen ott különben sem Sima sem senki más nem is tiltakozott, hogy t. i. ő, mint polgármester mindenesetre a tisztviselők és városa közönsége nevében fogja üdvözölni a főispánt az indulóháznál s csak ezután üdvözölheti majd, a közgyűlés határozatához képest. Ulár István plebános a képviselő és közönség nevében. Rosszul esik Simának az is, hogy — miután Temesváry Antal visszalépett — a tisztelgésor sok városi képviselő a polgármesterhez és tisztikarhoz csatlakozott és így Tasnády ezek nevében is üdvözölte az új főispánt.

Szeretnek is ezért — jó szerével — valahogyan a nyakát szegni a polgármesternek; de sokkal ravaszabbak, semhogy ezt hozzá fel ellene sérelemnek és ebből kifolyólag, ezen eljárásait bélyegezven eleve törvénytellenek, határozatlan el ellene fegyelmi vizsgálatot és függeszték fel őt a hivatalától.

Ez nagyon erősen kompromittálná őket az új főispán előtt, akivel pedig — amíg csak a remény leghalványabb

sugára is megvan, hogy az ő nótájukra fog táncolni, — nem szeretnék a dolgukat elrontani.

De miután mégis csak ütni illik egyet minden alkalommal a polgármesteren, hát a tiszteletreméltó »Szentesi Lap« f. évi 131 számának »El vele« című vezércikkében elvagyon apróra mondva, hogy 60 városi képviselő rendkívüli városi közgyűlés összehívását kérte a f. hó 10-ére a polgármestertől, melynek tárgya legyen: a polgármesternek hivatalától való felfüggesztése és ellene a fegyelmi vizsgálat elrendelése; miért, mert hogy a polgármester olyan eklatánsul megsértette a törvényt, hogy muszáj őt ezért felfüggeszteni.

De mivel sértette meg? — Ezt elmondja a beadvány. Megsértette avval, hogy — nem mondta ki a határozatot, miszerint Szentes város közgyűlése törvénytelennek bélyegzi az alispán eljárást, mellyel a felfüggesztve volt polgármesternek miniszterileg elrendelt hivatala visszahelyezését, a közíg. bizottság utasításához képest eszközölte.

És ezt most jut eszükbe a tiszteletreméltó Simistának a polgármester ellen fegyverül használni, mikor ugyane tárgyban Sima maga már a megyegyűlésen interpellált, mikor az alispánnak ezen interpellációra adott korrekt választát a törv. hat. biz. tudomásul vette és mikor — a főispán-fogadás ünnepségei a gyomrunkat megfeküdték.

A harmadik, aki ellen — az ünnep utó-izéként a »Szentesi Lap« nemesgondolkodású(?) szerkesztősege kirohanást intéz: Cicatricis Lajos dr. vármegyei főjegyző.

Bűne a főjegyzőnek, hogy önállóan gondolkodó lény mer lenni és amikor a megyegyűlésen a főispánt a törvényhatóság nevében üdvözli, nem a Sima Ferenc gondolatait tolmácsolja, hanem a saját gondolatait.

Hogy is mert rámutatni az új főispán és az idegen törvényhatóságok küldöttei előtt köz- és társas-életünk nyílt sebére, a köztünk dúló torzalkodásra és személyeskedő harcokra? Csúnya madár az, stb. . .

Azt a derék(?) Simisták persze már elfelejtették, hogy ők e vármegye saját maguk gyártotta műseivel nem egy főispán és 2—3 törvényhatóság 18—20 küldötte, hanem ország-világ előtt, a magyar törvényhozásban tették pellenzgerre mindannyiunk jó hírnevét és hurcolták meg az egész vármegyét.

Hát az igaz, hogy nem a saját fészket piszkolták be ezzel a cselekedetükkel, hanem sokkal becstelenebb dolgot miveltek, mert azt a fészket piszkolták be, amely nekik, az idegenből ideszakadtaknak meleg

otthont, kényelmes megélhetést adott.

A legérdekesebb azonban az az önkéntelen vallomás, amit a derék és becsületes emberek újsága ez alkalommal, a főjegyző ellen való vak dühében tesz, hogy t. i. a legutóbbi alispán választás nem elvi, hanem személyes küzdelem volt az ő részükről. »Az ő pártjuk akciójának köszönheti — úgymond — a főjegyző, hogy mostani pozícióját, éppen személyi tekintetek indokából, elfoglalhatta.«

Hjah, hajh! Furcsa is az, mikor egy ünnep, amelyen nem vetünk részt, elrontja a gyomrunkat.

Önkéntelen is őszinték leszünk, ahogy a tehetetlen düh vak-sággal ver meg bennünket.

Persze, sem Fekete Mártonnak, sem Tasnády Antal dr. polgármesternek, sem Cicatricis Lajos dr. főjegyzőnek nincs okuk sulyt fektetni a tiszteletreméltó (?) újság rólandi kirohanásaira.

S magunk sem tulajdonítunk ez ünnep után való izetlenkedésnek a kelletténél nagyobb sulyt. De el kelle mondanunk az elmondottakat, hogy fellebbtsük a függőnyt, amely mögött ott fetreng tehetetlen dühében a — Sima Ferenc gyomor-rontott alakja.

A helyzet. Nem az országos politikai helyzetről és abban a parlamenti és kormányválságról van szó, hanem az itteni helyzetről a bekövetkezett főispánválaszástól.

Érdekes ezzel a kérdéssel foglalkozni; már csak azért is, mert tudomásunk szerint sokféle feltevés fűződik az új főispán működéséhez és e működés befolyásához, ahogy az köz- és társadalmi életünk viszonyait irányítani van hivatva.

Vannak, akik azt hiszik, hogy Tallián Béla egészen az ő szájuk íze szerint fogja kormányozni a vármegyét, vagyis: elcsapja rövid úton a hivatalaikból, Tasnády polgármestert, Albertényi Antalm. főszámvévőt és Mátéffy Kálmán megyei I. aljegyzőt.

Ezek a legvérmesebbek.

Vannak aztán, akik nem várnak, de nem is kivannak ilyen sokat az új főispántól. Akik beérik azzal, hogy csupán Tasnády polgármestert csapja el, de ezt aztán mulhatatlanul és azonnal elcsapja ám, különben felmondják neki a barátságot és az előlegezett bizalmat.

Ezek a raszvolok. Ugy számítanak, hogy — csak ráleljen egyszer a főispán az elcsapatások útjára, csak kitűrték legyen ily módon a polgármestert a hivatalából: a többi aztán jön magától, sorra kerül bizonyosan Albertényi és Mátéffy is.

Ismét mások más célokért hevülve, hiszik, hogy a főispán is ezek szolgálatába fog állani s alig van a megyei közéletnek valamelyes számba vehető tényezője, aki így a maga különleges eszméi, céljai megvalósítását ne várná az új főispántól s ne remélné, hogy az ő »elvéi« hívóinek táborában fogja látni.

Főltöbb érdek helyzet ez, mely az elfogulatlan szemlélőnek gazdag tapasztalatok gyűjtésére ad alkalmat. Es

annál érdekesebb, ha az ember Tallián Bélát ismeri és tudja: a simulékony, nyájas, kedveskedő modor alatt, mellyel a vele érintkezőket magának megnyeri, mennyi szilárd akaratú, diplomáciai ügyesség, mily gazdag emberismeret és józan ítélőképesség rejlik, mely nem engedi magát a külszin, az alakiság által megtéveszteni, hanem mindenkor a dolgok mélyére hatva, egy változatos élet bő tapasztalatai alapján formálja meg ítéletét.

Ahogy mi az új főispánt a multból ismerjük és ahogy a beiktatás alatt elhangzott nyilatkozatai után ítéletünk, azt hisszük, kimondhatjuk: miszerint igen sokan fognak benne nálunk megalatkozni.

Nyilatkozataiban ugyanis a leghatározottabban domborodik ki jellemének egy szép vonása: a föltétlen törvénytisztelet.

Ez mondatta vele a tisztelgések során a Szentes városi tisztikar és több városi képviselő előtt a nagyjelentőségű szavakat: »Felkérem a város törvényesen megválasztott polgármesterét és a képviselőtestület tagjait, hogy a béke érdekében a türelmem legszélső határáig menjenek el.«

Tallián Béla tehát, mint minden elfogulatlan ítélő Szentes város törvényesen megválasztott polgármesterének tekintti Tasnády Antalt dr. s ha ilyenek tekintik — aminthogy másként nem is tehet — ebből: sükségképen le kell vonnia az egyedül lehetséges következtetést, hogy t. i. egy törvényesen megválasztott polgármestert még a közgyűlés többsége sem tűrheti ki erőszakokkal a hivatalából, de erőszakot, jogal nélkül szükkölködő fegyelmi ügyeknek a polgármester fejére akár özönnel zúdítása sem képes erre s hogy e szerint ez a polgármester — ha csak jogos és sulyos fegyelmi panaszra nem mozdítatik el — bizony a hivatalában kell, hogy maradjon megválasztatása ciklusára, ha csak békességben és a béke kedvéért, de semmicsetre sem ellenfelei piszkolódásai közepezt — önként meg nem váltik ítéletét.

Más szóval és röviden kifejezve: Tallián Bélának be kell látnia és ő bizonyára be is látja, hogy Szentes város törvényesen megválasztott polgármestere nem ejthető el az erőszakoskodó, turbulens elemek kedviért még az esetben sem, ha ez elemek a városi képviselőtestületben többségben vannak.

Az erőszak ez útjára a törvénytisztletben oly erős főispán, mint Tallián Béla, soha nem fog lépni. Ez a jelenlegi helyzet a szentesi polgármesterkérdésben és ezt jó lesz tudomásul venniük mindazoknak, akiket illet.

Miniszterválság.

A napok, sőt hetek óta vajdó miniszterválság, a budapesti összes lapok tegnapi hírei szerint, végre tényleg bekövetkezett.

Lapunk nem foglalkozván politikai kérdésekkel, természetesen nem bocsátkozhatunk az országos politikai helyzet bírálatába. De annyit viszont, ily nagy horderejű eseménnyel szemben kötelességünk megcselekedni, hogy bekövetkeztét regisztráljuk.

A lapok hírei szerint a Szapáry-kabinet beadta a lemondását és a felség elemondást el is fogadta.

Mint érdekes és feljegyzésre méltó politikai hírt regisztráljuk ezzel kapcsolatban azt is, hogy Szapáry gróf lemondása a szabadelvűség diadala és hogy valószínű utódjául Wekerle Sándor dr., ez idő szerinti pénzügyminisztert emlegetik.

Ajtónkban a veszedelem. Mig itthon, Szentesen, egy-két szórványosan felmerült kolera-gyanús eset folytán, miknek valódi ázsiai koleravoltát eddig a hivatalos vizsgálat nem derítette ki — avval ijesztgettük magunkat, hogy beköszönt in hozzánk az emberölő rettenetes ázsiai vendég: addig közvetlen szomszédságunkban, a vármegye területén, Csongrádon egyszerre ránk rohan a gyilkos kórság és nem szórványosan, hanem jelentékeny számban dönti kórágya áldozatait.

Semmi kétség többé, hogy Csongrádon az ázsiai kolera ütött ki és szedi áldozatait. A budapesti bakteriológiai intézetben ez tudományosan konstatálva lett a csongrádi gyanús betegek ürülékének szorgos megvizsgálásakor s az erről szóló hivatalos távirati jelentés a f. hó 8-án érkezett az alispáni hivatalhoz.

Mi módon? — Személyek vagy áru-szállítmányok által hurcoltatott-e be a kolera a szomszédvárosba? — Ezt megállapítani, a hivatalos vizsgálat lesz hivatva.

S reánk nem is ez a fődolog, hanem: hogy a veszedelem itt van közvetlenül a küszöbünkön s hogy az ellen a legerélyesebben kell most már védekezniünk.

Tegnap 3 újabb koleraesetet jelentettek be Csongrádról hivatalosan az alispáni hivatalhoz s hallomásunk szerint — a korábbi betegülésekkel együtt, ez idő szerint 15 kolerabeteg van odaát ápolás alatt. Tehát a lakosság számárányához viszonyított elég jelentékeny szám ahhoz, hogy a legszigorúbb óvintézkedéseket megtegyük a baj behurcolása ellen.

Csató Zsigmond dr. alispán már kiadta a tilalmat, mely szerint Csongrádról élelmiszerek semmi irányban sem vihetők ki, ezzel a szomszédváros mintegy vesztésgár alá van véve. Nalunk, a tiszai földi utjánál válik szükségessé e részben a legszigorúbb ellenőrzés és az alispán már e tekintetben is megette intézkedéseit.

E mellett azonban felhívjuk az illetékes hatóságok, az alispán és h. főorvos figyelmét az alsó tiszai, úgynevezett réti csongrádi kompjáró közlekedési vonalára is, mert nem lehetetlen, hogy a földi révre kiadott tilalom folytán, a másik irányban csempészet fog kifejlődni, ami sokkal veszedelmesebb volna, mint — ha a rendes útvonalon kellő felügyelet és ellenőrzés mellett megengedtetnék az élelmiszerek-szállítás.

Minden esetre a legkörültekintőbb figyelem, a legfeszültebb éberség és a legmészebbmenő óvintézkedések megtétele szükséges, ha a veszedelmet magunktól elhárítani akarjuk s még így is jó lesz, kedli előrelátással és gondoskodással megselekedni minden előintézkedést, nehogy a szigorú óvrendszabályok dacára esetleg hozzánk beköszönő rettenetes vendég készületlenül találjon bennünket.

Ujdonságok.

Szentes, 1892. november 10.

— **Közgazgatási bizottság.** Vármegyénk közigazgatási bizottsága a f. hó 22-én, délelőtt

9 órakor, tartja e havi rendes gyűlését a vármegyeház kistermében.

— **Újabb egyesülési tárgyalás.** A tenősztmártoni, szentesi és szentes-vásárhelyi 3 helyiérdekű vasúti érdekeltség egyesülése tárgyában, a f. hó 14-ére hivta össze újabb értekezietre a nevezett társulatok megbízottait a kereskedelemügyi miniszter. Ez újabb tárgyalás eredményétől függ: vajon egy tenőszvási helyi érdekeltségnek vagy pedig csupán a szentes-vásárhelyi érdekeltségnek adassék-e ki a szentes-vásárhelyi vasútvonal megépítésére az engedély-okmány? De bármilyen legyen is ez értekelzet és tárgyalás eredménye, az az egy kétségtelen, hogy így vagy amúgy a kereskedelmi minisztérium az építési engedélyokmányt nyomban az értekelzet után kiállítja és kiadja, hogy ezzel a vasútépítés tényleges megkezdését tovább ne halogassa.

— **Szentes italadó-jövedéke.** Köztudomású, hogy Szentes város képviselöete közgyűlése elhatározta, miszerint az 1893. évi január 1-től kezdve semmi körülmények közt sem veszi többé bérbe a kincstártól, az újévtől italadó címén egyesített fogyasztási és italmérségi adójavadalmakat. Nos hát — mint értesülünk, a városnak már nem is lehetne módjában e javadalmat bérbe venni, mert a kincstárt képviselő szegedi pénzügyigazgatóság már bérbeadta a szentesi italadó-jövedéket idegen vállalkozónak, még pedig évi 72 ezer ftt bérösszegért, tehát drágábban, mint amennyit a két javadalom eddig bérösszegben jövedelmezett.

— **iskolafogatás.** Vármegyénk tanfelügyelője: Tergina a Gyula dr., aki a főispán-fogadás ünnepségeiben résztvenni jött városunkba, ittélét néhány nappal megtoldotta s ez alatt több iskolában, többek közt a polgári leányiskolában is látogatást tett, hogy az iskoláéé eddigi tanrendmennyéről személyes meggyőződést szerezzen magának.

— **Jegyzői szigorlatok.** Csongrádvármegye községjegyzői vizsgalóbizottsága előtt a f. hó 8-án és 9-én volt a községjegyzői vizsgát 3 fiatal ember letendő, névszerint: Végh László Dunavessérol, Fehér Béla Horgos községi jegyzőségéből és Molnár István, a dorosmai főszoilgabiroás irnok. A nevezettek közül azonban Végh László nem jelent meg a kitűzött határidőre és így csupán Fehér és Molnár tették le a községjegyzői vizsgát, az irasbelit a f. hó 8-án, a szóbelit 9-én. A vizsgázottakat a bizottság szó- többséggel képesítette a községi jegyzőségre.

— **A kisteleki fogyasztás.** Kisteleken a fogyasztási és italmérségi adók szedésének jogát a község óhajja bérbe venni. A pénzügyigazgatóság, — talán arra való tekintettel is, hogy Kisteleken nagyon szeretik a tütüt s az ivásra a kisteleki képviselőválasztások gyors egymásutánja is alkalmat szolgáltat, az évi bérösszeg 10,000 ftban állapította meg. Persze, ez ellen a kistelekiek »defetációznak«, antul is inkább, mert a választások idejében a jelölt úr és a kortések részéről ismételt ígéreteket kaptak t e l j e s z a b a d s á g behozatalára, amely eszme, tudvalevőleg, nem tén semmi közadózást. Nem lehetetlen, hogy a pénzügyigazgatóság a kisteleki föltétlen szabadságon nem fog irtalmatlanul keresztil gázolni s módot talál arra, hogy a derék falu népe ne fizessen koponyánkint három forintot azért, mert gyarkorta és nem vizre szomjas a »gégéjük csapja.«

— **Tisztesség adassék.** A főispán-fogadás ünnepségeire — mint egyébkor szokásban volt, most is meghívtak nem csupán a szomszédos vármegyék és városok törvényhatóságait, de a vármegyénkbeli országgyűlési képviselőket is vendégekül. Jell-mző e képviselő urakra, hogy csupán Helfy Ignác, a szegvári kerület orsz. képviselője birt közülök kellő érzékkel az udvariasság, illem és társadalmi tisztesség iránt,

mert egyedül ő volt a vármegyébéli 4 orsz. képviselő közt, aki távol-maradását, jó kívánatai kifejezése mellett, levelben kimentette.

A többi 3 közül Balogh Jánost, tudjuk, hogy a párbajban kapott sebesülése gátolta meg az ünnepségeken való megjelenésben, de tudjuk azt is, hogy — egy kis illemértel — távolmaradását irásosan is kimenthette volna, mert hogy imi már tud, arról meggyőződünk. Hock János párbajban sem sebesült meg, el sem jött, de nem is tartotta érdemesnek, elmaradását kimenteni és a meghívást megköszönni. Persze, az ilyen főispán-beiktatásokon nem nyilik alkalom a népbolonditásra, hát mit keresne ottan? Aztán meg itt voltak a — s o m o g y i u r a k — akik egyike-másika Hock Jánost, az akkor még kormánypárti m a m e l u k o t először segítette be a képviselőségbe. — Végre Sima Ferenc a beiktató közgyűlésen, mint megyebizottsági tag megjelent ugyan, de az ünnepségektől — mint orsz. képviselő tényszerű — duzzogva elvonult.

Tisztesség adassék hát Helfy Ignácnak, akiben megvolt a kellő tapintat és tisztességűdás, hogy az alispán meghívólevelére a következőleg válaszolt:

»Nagyságos alispán ír!

Vettem nagyrabecsült sorait, melyekkel engem a november 5-én Szentesen tartandó főispáni beiktatási ünnepélyre meghívni méltóztak.

Fogadja Nagyságod halás köszönetemet a megisztelő meghívásért s egyúttal öszinte sajnálatom kifejezését a felett, hogy fontos köz- és magánügyek gátolnak ez ünnepélyen való megjelenésben.

Engedje Nagyságod, hogy azon meleg érdeklődésnél fogva, melyet Csongrádmegye iránt — mint annak egyik orsz. képviselője táplálok, azon óhaját fűzem ez ünnepélyes alkalomhoz: hogy vajha sikerülne az új főispánnak, Nagyságod hathatós közreműködése mellett, abban a kedves, tőgyökéres magyar megyében a rendet, békét s közmelegedést meggyökereztetni és állandóvá tenni.

Mély tisztelettel s hazafii üdvözlettel:

Helfy Ignác.

— **Költözőkőd városi hivatalok.** Lapunk egyik korábbi számában eljűsítottuk, hogy a túl a Kurcán volt összes városi hivatalok, — miután a túl a kurcai épülettel kolera-kórháznak rendezik be — átköltöznek a vármegyeházához. A »Szentesi Lap« pedig ugyan-e hivatalokról a legutóbbi számában írta, hogy a piactéri Haris-házba költöznek át. Mindkét hírre nézve ki kell jelentenünk, hogy téves értesülésen alapulnak, mert a túl a Kurcán volt hivatalok közül, a mai naptól fogva, a számvevői hivatal csakugyan a vármegyeház földszint 34. sz. szobájába költözik át; a többi hivatalok azonban, a községi bíróság, közgyámi és aljegyzői hivatalok a kaszinóval szemben levő Onody Géza-féle házba költöztek.

— **Katalin-bál.** A helybeli iparos-íjűség f. hó 26-iki Katalin-bálja, a Kass-szálló termében, annál fényesebbnek és látogatottabbnak ígérkezik, mivel a jötevény-cél iránt, melyre az íjűség e vigalmat rendezi, t. i. az iparos-íjűségi önképzőkör iránt általános az érdeklődés. A meghívók a mai napon lettek kibocsátva. A derék ifjak e vigalmat ujalog figyelembe ajánljuk a mulatni szeretők közönségnek.

— **Esküvő.** László Sándor fiatal asztalos-iparos polgártársunk a f. hó 13-án esküszik örök hűséget a helybeli református templomban, Orosz Vilma a kisasszonnyal, özv. Orosz Péterné szép és kedves leányával. László Sándor a vadászterdei telepítvényesek egyike és oda viszi ifjú nejét, hol asztalos-meghelyt nyitott.

— **Vásárok a szomszédban.** A szegvári őszi országos vásár a f. hó 19-én és 20-án, az alpári őszi országos vásár pedig a f. hó 13-án lesz. E hírről kapcsolatban említtük meg, hogy a kora miatt a f. hó elejéről elhalasztott budapesti úgynevezett Lipót-vásár, a rendőrséghez a fővárostól érkezett

hivatalos értesítés szerint, a f. hó 21-én tartati meg.

— **Táncpróba-bál.** T a n y József tánc- és illetanító, aki városunkban ezúttal először való működésével is megnyerte a közönség általános tetszését, a f. hó 12-én este tartja növendékeivel a táncpróba-bálját a főgimnázium tornacsarnokában. Akik e próba-bálra meghívót nem kaptak volna, de arra igényt tartanak, jelentkezzenek ez iránt a főgimn. tornacsarnokban, nevezett táncitanítónál, aki készségesen fogja az akaratán kívül csett tévedést pótolni. A próba-bál látogatottnak és kedélyesnek ígérkezik és ily sikert őszintén kívánunk is a derek táncitanítónak.

— **Gyors kielégítés.** A f. hó 4-én lecétt a város téglatelepén egy tégláégető-kemence, mely — mint a város minden épülete — a Magyar-Francia Biztosító-Társulat-nál van tűzkár ellen biztosítva. A nevezett biztosító-társulat szoliditására és helybeli ügynöke, Hoffmann Jakab divatárú-kereskedő lelkiismeretességére vall, hogy a kár nyomban felbecsülteztet és a városnak a társulat már a f. hó 8-án ki is fizette a kártérítési összegét.

* **Uj divat-üzlet.** Alig épült fel a Haris-ház, kereskedőink már is váltakozva igyekeznek, hogy üzleteiket benne elhelyezve, élénkítsék piacukat. Ezek között, minden kétségen kívül, első helyet foglalja el Wellisch Vilmos divatárú kereskedő, ki a »Szentesi takarékpénztár« épületében levő üzletében eddig is mindent elkövetett városunk kereskedelmének emelése érdekében. Soha sem kímélte fáradságot vagy áldozatot, hogy a legjobb forrásokat kutassa fel, hogy azokat közönségünk érdekében felhasználhassa. Most is, midőn a Haris-házat felépíteni tervezték, az első között volt, kik benne helyiséget béreltek, elősegítve vele az építés szándékát. Cipő-, kalap- és divatárúkból külön üzletet rendezett be a Haris-házban, kényelmesebbé téve általa az e cikkekből bevásárlást, amennyiben elkülönítve más cikkektől a választás könnyebben esik. Ár tekintetében is, azt hiszik, nem marad egy kereskedőnek sem mögötte.

— **Kossuth Lajos véleménye az 1848—49-iki országos ereklye-múzeumról.** A fővárosi vígadóbeli 48-as kiállítás rendezősége közt vita támadt az iránt, hogy vidéken vagy Budapesten legyen-e az 1848—49-iki ereklyéknek országos múzeuma. A vélemények nagy többsége a fővárost jelölte ki, ahol több vidéki és idegen fordul meg naponként, mint a vidéki városok legtöbbször egész éven át, E fontos dolog megvitatásánál volt azonban olyan is, akinek lokál-patriotizmusa az ellenkezőt kívánta. Erre gróf Kreith Turinba írt, miután megegyeztek, hogy a nagy számú véleménye döntő lesz. Kossuth gróf Kreith-hoz intézett levelében kijelenti, hogy a 48—49-iki ereklyék országos múzeuma csakis Budapesten lehet. »Képtelen eszmének« tartja azt, hogy ilyen országos gyűjtemény vidéken legyen. — Ezekután a rendezőség folyamodott a fővároshoz ingyen helyiségért és telekért egy ill. épülethez, amely közada kozásból fog épülni. A nagy-bizottság megalakulta után olyan ereklyéket is elfogad a rendezőség, a melyek letétbe adatnak.

* **A budapesti járványbizottság** meglehetősen köszönő levelet intézett a gróf Esterházy Géza-féle angyalföldi cognagyári igazgatóságához, a szegénysorsú kolérabetegyek között való ingyenes kiosztás céljából rendelkezésre bocsátott kitűnő minőségű cognacért. A hamburgi járványbizottság pedig, hivalkozással a gróf Esterházy Géza-féle cognagyári igazgatóságának bebizonyított humanizmusára. következő levelében adott kifejezést haláljának.

»A városunkat ért csapás természetesen a szegénysorsúakat sújtja legerősebben. Kétszeres jótétemény volt tehát uraságok részéről, a szegényeket segélyben részesíteni s nemcsak szívre vall ama nagy, 200 palacból álló konyaküldemény, melyet inségeseink és betegünk számára hozzánk eljuttatni kegyesek voltak. Fogadják elismert kitűnő minőségű és valósággal gyógyhatású nagy cognaküldeményükért meleg halánték és azon kívánságunk kifejezését, hogy szép hazájukat a minket ért csapástól óvja meg a mindenható. Legteljesebb tisztelettel: a városi syndicatus megbízásából, Rudolf«

Fekete, fehér és színes selymeket

méterenként 45 krtól 16 frt 60 krig sima és mintázott mintegy 240 különböző fajta és 2000 különböző színben szállít, megrendelt egyes öltönyökre, vagy vegekben is postabér- és vámentesen Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Minták postafordulóval küldetnek. Svájczba címzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó. (1)

FIGYELMEZTETES.

A kereskedő ifjak egylete kebelében alakult önképzőkör által rendszeresített esti kereskedelmi tanfolyamban résztvenni kívánókat, legyenek az egylet tagjai vagy nem, felhívom, hogy ezen szándékukat valamelőbb bejelenteni sziveskedjenek.

Az esti szaktanfolyam előadásai hetenként kétszer: kedden és pénteken este tartatnak a kör helyiségében.

Szentesen, 1892. november hó.

Budai Imre.

Irodalom.

A »Vasárnapi Ujság« november 6-iki száma 20 képpel, s a következő tartalommal jelent meg: »Franyi Daniel.« (Arcképpel, 1892. évi fényképe után.) — »Krajcovic Markó a ramazan alatt iszik.« Szerb népköltemény, fordította Dömötör Pal. — »A király futása.« Elbeszélés, írta Bakxay Sándor. (Cserna Károly rajzával.) — »Az a jó irás.« Böngérfi Jánosról. (7 képpel.) — »Bévégzetlen beszélek.« Irta Szalagub (Solohub) gróf. Oroszból ford. Ambrozovic Dezső. — »A magyar delegációból.« (Három képpel: 1. A magyar delegáció 27-iki ülése. Ellinger Ede pillanatnyi fényképe után. 2. Baró Bauer hadügyminiszter és Nyíry vezérkari őrnagy a magyar delegációban. 3. Gróf Kálnoki és Kállay Béni miniszterek a magyar delegációban Cserna Károly rajzai.) — »Az északi saroktól az egyenlítőig.« (8 képpel: 1. Utazás a Nilus sávján. 2. Krokodilok és az ör-illék a Kék-Niluson. 3. A pogány osztyákok Eszaki-Szibériában. 4. Az usztyákok sátrának (esuma) belseje. 5. Egy száműzött menekülése Szibériából. 6. Hazatérő bányászok Szibériában. 7. Kirgizek vadászata sással. 8. Réti sasok fészke az alduai erdőszégyben.) — Irodalom és művészet; Közintézetek és egyletek; Sakjáték; Képtalány stb. rendes rovatok.

A Vasárnapi Ujság előzetési ára negyed évre 2 frt, a Politikai Újdonságokkal együtt 3 frt. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest egyetem utca 4 szám.)

KÖZGAZDASÁG.

A budapesti állami ipariskola igazgatóságától. A budapesti állami ipariskolában az előadások úgy a nappali rendes, mint az esti rendkívüli tanfolyamokon november hó 7-iki napján, hétfőn kezdődtek.

Budapest, 1892. október 29.

Az állami ipariskola igazgatósága.

Nyílttér.*)

Nyilatkozat.

Alólirottak kijelentjük, miszerint a dr. T a s n á d y Antal és B a l o g h János urak között Szentes város közgyűlési termében, f. évi október hó 17-én felmerült becsületbeli ügy a mai napon a lovagiasság szabályai szerint elintéztett.

Kelt Szentesen, 1892. évi november hó 6.

<i>Dr. Kelemen Béla,</i>	<i>Sima Ferenc,</i>
<i>Zsoldos Ferenc,</i>	<i>Novobáczky Győző,</i>
mint dr. Tasnády Antal úr megbízottai.	mint Balogh János úr megbízottai.

*) E rovatban közölték nem vállal felelősséget a Szerk.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: *Dr. Máteffy Ferenc*
Társ-szerkesztő: *Bánfalvi Lajos.*

!! Fogbajosok figyelmébe!!

Kovács J. fogorvos Budapestről,

aki szakmájában már több alkalommal működött városunkban. ismét Szentesre érkezett.

Bátorkodik a fogbajban szenvedő n. érd. közönséget figyelmeztetni, hogy akik segélyt igénybe venni óhajtják, mielőbb keressék fel őt, miután ez alkalommal csak rövid ideig szándékozik itt tartózkodni.

Lakása: **Kass-szállóban,** 9-ik számú szobában.

Rendel délelőtt 8-tól 12 óráig és délután 1-től 5 óráig.

Hirdetmény.

Ertesitem a közönséget arról, hogy a túl a kurcai iskola-épületben elhelyezve volt városi hivatalok közül a városi *számvévi hivatal a vármegye-ház 34 ik számú hivatalos helyiségébe,* a többiek pedig: névszerint a *közszégi bíróság, a közgyámi és két aljegyzői hivatal Ónody Géza vármegyei árvaszéki elnök úrnak a kaszinói helyiséggel szemben levő házába* helyeztettek át a mai napon.

Szentes. 1892. nov. 10.

Dr. Tasnády Antal,
polgármester.

Haszonbérbe adás.

Néhai **Kotymán Andrásné** és néhai **Kotymán Sámuel** nevén álló derekegyházdali $\frac{1}{4}$ telek tanyaföld a f. évi szeptemb. 29-től kezdődőleg egy évre **haszonbérbe kiadó.** Értekezhetni dr. **Máteffy Ferenc** ügyvéd törvényszéki legkinevezett zárgondnokkal. 11